

RETRATS DEL NATURAL

EVITA DE LUNA

ACTRIU PORNO, PRODUCTORA I EMPRESÀRIA

(96)

MANOLO GARCÍA

Camins d'amor i sexe

TONI VALL
BARCELONA

L'amor li va canviar la vida. És més vell que l'anar a peu, a molta gent li ha passat, però sempre és emocionant comprovar que continua esdevenint-se el miracle. El cas de l'Evita és potser una mica més especial del compte. Parla de l'amor convinguda de la seva força profunda i desfermada, del seu poder per fer canviar estats d'ànim i conviccions que creus enquistades. És bonic escoltar les paraules d'amor d'algú per a qui el sexe és part essencial de la seva feina, una forma de comunicació que no invalida, ni de bon tros, la profunditat dels seus sentiments. Quan, als 31 anys, l'Evita va conèixer el Conrad, la vida li va giravoltar i des de llavors no ha deixat de fer-ho ni un sol instant. Conversar amb ella durant una estona és copsar la mirada llançada, a vegades xocant, d'algú per a qui els tabús són fum i que no ha hagut d'alliberar-se mai de res perquè la llibertat sempre ha sigut una prioritat, una manera de ser.

Sempre li havia agradat ballar, des que va néixer, exagera, convençuda: "Ho ballo tot, tota la música em fa venir ganes de moure'm". Te-

nia clar que era una vocació per sempre, que duia a dins i que li injectava força, convenciment, motivació, energia per menjar-se el món. Així, va rebre formació clàssica, però reconeix que no posseïa les qualitats per al ballet clàssic i que la seva baixa estatura era un handicap per formar part d'un cos de ball o un conjunt. Rendir-se? Ni de bon tros. El ball té moltes altres sortides, pot fer-te transitar per camins imprevisos, proposar-te noves formes de vida.

Sense sentit del ridícul

"Sempre he sigut estranyament i exageradament extravertida. Sense sentit del ridícul", m'explica després de la divertida sessió de fotos amb el Manolo García al llit plató de televisió que té en una habitació de casa. Li encanta dir que no coneix el significat de la paraula *timidesa*, i no costa gens comprovar que aquesta personalitat s'encomana a totes les arestes del seu comportament. Llançada i aventurera, s'encarrila cap al món de la nit i la disbauxa: *gogo* de discoteca i ballarina d'estriptis en pubs i sales de festes.

Primer un nòvio formal i després una etapa de dispersió i alegria sexual: "Mai he sigut extremadament promíscua però he sabut passar-m'ho bé quan tocava". Als dinou anys viatja fins al Japó per treballar de ballarina en un parc te-

Viatgera
Als 19 anys va anar al Japó per treballar de ballarina en un parc temàtic

Enamorada
Conrad Son, director de cinema per a adults, ha sigut l'amor de la seva vida

màtic. Allà va conèixer el primer amor verdader de la seva vida. Era una noia, una cantant sevillana que li provoca una sacsejada imprevisita, ja que mai abans havia sentit atracció per les dones. Un enamorament, vaja, més enllà de dogmes i certeses absolutes, que va durar cinc anys. Una etapa fonamental que també li permet explorar la seva vena més creativa component cançons per a la seva parella, una faceta –la música, la poesia– que li roman latent encara avui.

Amb la mateixa senzillesa amb què el ball la va portar a l'estriptis, aquesta facilitat exhibicionista i despreocupada l'encamina fins al cinema eròtic. I és llavors quan ens remuntem a l'inici d'aquest relat, quan el 2005, amb trenta-un anys, coneix el Conrad Son, el popular productor, director i actor de cinema per a adults. És durant el rodatge de *La mar no és blava*, la tercera part de la trilogia eròtica –sense sexe explícit– del director destinada a la dona, als seus mons, poques vegades explorats per aquest tipus de films. De seguida detecten que estan fets l'un per a l'altre i es converteixen mútuament en els amors de les seves vides. Val la pena destacar que tant ella com el seu company de viatge són partidaris d'imprimir a les seves pel·lícules una important mirada femenina. Una qüestió interessant, sens dubte, ja que el cinema

pornogràfic acostuma a portar sempre penjada l'etiqueta de masculista, de retrat de la dona com a objecte sexual i tracte discriminatori. A l'Evita li sap greu que sigui així però reconeix que l'etiqueta en qüestió és moltes vegades merescuda: "L'home és el principal consumidor de porno i no hi ha gaire més maneres d'enfocar el tractament i els personatges", reconeix amb certa recança però posant de manifest alhora que la mirada comercial demana aquest tipus de proposta. Una qüestió espinosa que aixeca suspicàcies i encrespa susceptibilitats però que ella intenta dessacralitzar i portar al terreny de la naturalitat.

El regnat de la hipocresia

Mentre parlem atén algunes trucades que ocupen el seu vessant d'empresària. Tant per organitzar el Festival Eròtic d'Alacant i el Saló Eròtic de Múrcia com per coordinar la seva empresa de massatges eròtics i acompanyants. La professionalització i dignificació del sexe de pagament és, segons ella, part fonamental d'un àmbit carregat d'hipocresia i de llocs comuns que, no cal dir-ho, aprofita la menor ocasió per refutar. Assumeix que transita per un món controvertit però ho fa amb la determinació que sempre l'ha guiat. El seu amor li va posar Evita perquè és baixeta. Que ningú es pensi que pot amb ella. —